

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 982/2018
24.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Миролуба Томића, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Вука Радивојевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Вука Радивојевића, адвоката Војислава Шошкића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.618/14 од 16.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 606/18 од 21.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вука Радивојевића, адвоката Војислава Шошкића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.618/14 од 16.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 606/18 од 21.06.2018. године као неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр.618/14 од 16.04.2018. године, окривљени Вук Радивојевић оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.04.2014. године до 20.06.2014. године. Истом пресудом, од окривљеног је одузета супстанца проглашена за опојну дрогу марихуана у укупној количини од 62,52 грама која ће се по правноснажности пресуде уништити и дигитална вагица за прецизно мерење, црне боје, са ознаком „...”, као предмет намењен за извршење кривичног дела, те је окривљени обавезан на плаћање паушала суду у износу од 10.000,00 динара и трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду у износу од 23.937,87 динара, а Вишем суду у

Београду у износу од 14.711,83 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 606/18 од 21.06.2018. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Вука Радивојевића, адвоката Војислава Шошкића и пресуду Вишег суда у Београду 7К.бр.618/14 од 16.04.2018. године, потврдио.

Бранилац окривљеног Вука Радивојевића, адвокат Војислав Шошкић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 606/18 од 21.06.2018. године и Вишег суда у Београду 7К.бр.618/14 од 16.04.2018. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 1. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вука Радивојевића је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП тиме што су засноване на доказима који су прибављени на начин противан одредбама ЗКП и на којима се, стога, пресуде не могу заснивати.

При том, бранилац окривљеног неосновано као незаконито прибављен доказ означава записник о претресању стана и других просторија сачињен од стране ПС Земун од 22.04.2014. године, са образложењем да је претрес стана окривљеног извршен без наредбе судије за претходни поступак надлежног суда, без сведока и без браниоца окривљеног.

Наиме, у првостепеном поступку је утврђено и детаљно образложено у првостепеној пресуди (страна 7 пасус други) и произилази из садржине предметног записника, да је претресање стана и других просторија окривљеног обављено применом одредбе члана 158. став 1. ЗКП, уз сагласност окривљеног као држаоца стана који је присуствовао претресу и да је окривљени одбио да претресу присуствује бранилац. Како је давањем сагласности окривљеног као држаоца стана и других

просторија за претресање истих испуњен услов за изузетак предвиђен одредбом члана 158. став 1. ЗКП, да се наведена доказна радња предузме без наредбе суда и без присуства сведока, а окривљени је поучен о праву да претресању присуствује његов бранилац (члан 156. став 2. ЗКП) и то одбио, то је предметни доказ, насупрот наводима захтева за заштиту законитости браниоца, прибављен у свему складу са одредбама ЗКП и заснивањем побијане правноснажне пресуде на истом, није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног као незаконито прибављене доказе означава и исказе сведока полицајаца (АА и ББ и сведока ВВ као „намештеног“ сведока, али се наводи захтева с тим у вези у суштини своде на оспоравање чињеничног стања утврђеног побијаном правноснажном пресудом, пошто се наводи о „незаконитим“ радњама полицајаца прикупљања доказа, осим „притиска“ на окривљеног да призна извршење дела, без ближих објашњења у чему се исти састоји, своди на оспоравање њихових исказа истицањем да су изјаве сведока полицајаца да је сведок ВВ критичном приликом куповала опојну дрогу од окривљеног, супротне њеном исказу, као и на изношење сопственог виђења чињеница које произилазе из изведених доказа, супротног чињеничним утврђењима и закључцима суда у погледу намене, односно сврхе држања опојне дроге и вагице пронађених код окривљеног.

Како чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредбама члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле ни дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, преко браниоца (члан 485. став 4.ЗКП), то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу оспоравања чињеничног стања утврђеног побијаном правноснажном пресудом, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић